

SMUTNÝ PÁN A SLUNEČNICE

Byl jeden pán, který žil ve městě.

Byl hodně smutný.

Ráno stával v pět hodin, stával brzy proto si musel nachystat snídani a kravatu. V práci ho to nebavilo.

Jednou ráno si řekl "už toho mám dost, dnes do práce nepůjdu." Vyšel ven a viděl jen smutné květy, spinu a ředivo.

Podíval se na nebe a uviděl slunce.

Nebylo ani spinavé ani ředivé. Rozhodl se, že půjde na slunce. Šel už vyšel na město. Když se rozhlédl, uviděl krásu, kterou nikdy neviděl. Uviděl pole malých sluncí.

A už nikdy nebyl smutný proto si měl v sobě krásu a světlo z malých sluncí.